

Morten Levysohn
Medlem af
DEN EUROPÆISKE REVISIONSRET

Europaudvalget
EUU alm. del - Bilag 54
Offentligt

LUXEMBOURG, DEN 31 OCT. 2006

CDA000185DA01-06PP-AR-OR.doc

Folketingets Europaudvalg
Christiansborg
DK - 1218 København K

1. Herved fremsendes en CD-rom med den foreløbige udgave af Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2005. Desuden vedlægges et eksemplar af Rettens meddelelse, der indeholder et resumé af de væsentligste forhold i beretningen. Den endelige udgave af årsberetning offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

2. Årsberetningen for 2005 adskiller sig bl.a. fra sidste års beretning ved,

- at vedrøre det første år, hvor Kommissionen har opstillet det konsoliderede årsregnskab på baggrund af det periodiserede regnskabsprincip
- at omtalen af regnskabernes rigtighed indeholder flere forbehold end tidligere år, og
- at være det første fulde år, hvor Den Europæiske Union havde 25 medlemmer og, hvor Retten afrapporterer revisionsresultater vedrørende EU-10 medlemsstaterne.

3. Det følger af art 248 i Traktaten om Oprettelsen af Det Europæiske Fællesskab, at Revisionsretten afgiver en erklæring, kaldet DAS-erklæringen, til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

4. Revisionen, der ligger til grund for revisionserklæringen, har siden 2002 været baseret på 4 forhold:

- Vurdering af de interne kontrolsystemer
- Revisionsrettens stikprøver på de enkelte områder
- Generaldirektoraternes årlige aktivitetsrapporter og erklæringer
- Andre revisorers arbejde (hvor dette er tilgængeligt for Revisionsretten).

5. Årsberetningen for 2005 følger i det væsentlige samme struktur som årsberetningen for 2004. Revisionserklæringen findes i kapitel 1, bemærkningerne til Kommissionens interne kontrol i kapitel 2, kapitel 4-10 vedrører egne indtægter og aktiviteter finansieret over forskellige dele af budgettet, og kapitel 11 dækker finansielle instrumenter og bankaktiviteter. Revisionsrettens revisionserklæring og bemærkninger om De Europæiske Udviklingsfonde findes i en særskilt beretning. Bagest i årsberetningen findes en række skemaer mm., der indeholder grundlæggende oplysninger om EU-budgettet og regnskabstal.

6. Foruden Revisionsrettens bemærkninger til administrationen indeholder årsberetningen de reviderede institutioners svar på Revisionsrettens bemærkninger. Som bilag til nærværende skrivelse er der udarbejdet en oversigt over de særberetninger, der er omtalt i årsberetningen med en kort omtale af de væsentligste konklusioner. I modsætning til tidligere år indeholder årsberetningen ikke længere referater af de afgivne særberetninger.

7. Revisionserklæringen (DAS-en) er opdelt i to hovedtemaer:

- Regnskabernes rigtighed
- De underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Regnskabernes rigtighed

8. Det konsoliderede årsregnskab for regnskabsåret 2005 er det første årsregnskab, som i overensstemmelse med finansforordningen af 25. juni 2002 er opstillet på baggrund af periodiseringsprincippet tilpasset de særlige forhold, som gør sig gældende i Fællesskaberne. Den konsoliderede beretning om budgetgennemførelsen er fortsat

hovedsagelig baseret på kontantbevægelser. Overgangen til periodiserede regnskaber har bl.a. medført store ændringer i opstillingen af årsregnskabet og dets indhold, og at åbningsbalancen pr. 1. januar 2005 skulle udarbejdes efter de nye principper. Der er blevet indført nye regnskabsregler og -metoder samt et nyt harmoniseret regnskabscharter og nye konsolideringsværktøjer i alle Fællesskabets institutioner og organer.

9. Det er Rettens opfattelse, at det endelige årsregnskab for De Europæiske Fællesskaber er opstillet i overensstemmelse med bestemmelserne i finansforordningen af 25. juni 2002 og de regnskabsregler, som Kommissionens regnskabsfører har godkendt. Retten konkluderer, at årsregnskabet i alt væsentligt giver et retvisende billede af Fællesskabernes finansielle stilling pr. 31. december 2005 og af resultaterne af transaktioner og pengestrømme i det afsluttede regnskabsår. Retten tager imidlertid **forbehold** for,

- at den nuværende ramme for finansiell rapportering ikke er blevet anvendt konsekvent, navnlig for så vidt angår periodeafgrænsningen, og at regnskabssystemerne i nogle af Kommissionens generaldirektorater ikke har været i stand til at sikre de finansielle oplysningers kvalitet, hvilket resulterede i en lang række korrektioner efter opstillingen af de foreløbige regnskaber
- at der er fejl i de beløb, som er registreret i regnskabssystemet som regninger/omkostningsopgørelser og forfinansiering, hvilket indvirker på den konsoliderede slutbalance pr. 31. december 2005. Åbningsbalancen pr. 1. januar 2005 ansætter derfor kreditorer mv. netto 112 millioner euro for højt, og tilsvarende er kreditorer mv. i den konsoliderede slutbalance ansat 314 millioner euro for højt.
- det generelle forbehold, som Generaldirektøren for uddannelse og kultur har fremsat med hensyn til den manglende sikkerhed for, at generaldirektoratets andel i de samlede beløb i såvel den konsoliderede åbningsbalance pr. 1. januar 2005 som den konsoliderede slutbalance pr. 31. december 2005 er korrekt. På grund af udeladelser og dobbeltposter eller forkerte poster i dette generaldirektorat er det ikke muligt at sætte tal på det beløb, som direktoratets andel i aktiverne og passiverne er ansat for højt eller for lavt med.

De underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed

10. På grundlag af resultaterne af revisionen konkluderer Retten, at på de områder, hvor overvågnings- og kontrolsystemerne er implementeret på en sådan måde, at de sikrer en passende risikostyring, er de transaktioner, som ligger til grund for De Europæiske Fællesskabers endelige årsregnskab, taget under et lovligt og formelt rigtige. Det gælder indtægter, forpligtelser, administrationsudgifter og udgifterne under førtiltrædelsesstrategien bortset fra Sapard-programmet. For så vidt angår udgifterne under den fælles landbrugspolitik, viser Rettens revision endvidere, at det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS) - når det anvendes korrekt - er et effektivt system til begrænsning af risikoen for uregelmæssige udgifter.

11. Uden at drage ovennævnte opfattelse i tvivl, understreger Retten, at der i forbindelse med førtiltrædelsesstrategien for alle programmets og instrumenters vedkommende stadig består en væsentlig risiko relateret til de gennemførende organisationer i de tiltrædende lande og kandidatlandene.

12. Retten tager **forbehold** for, at der på andre områder stadig er fejl, som indvirker væsentligt på betalingerne, og finder, at Kommissionen og medlemsstaterne og de andre modtagerlande bør gøre en større indsats for at få implementeret passende overvågnings- og kontrolsystemer, så de bedre vil kunne imødegå de iboende risici:

- a) For så vidt angår den fælles landbrugspolitik fik Retten bevis for, at de udgifter, som ikke er omfattet af IFKS, eller hvor IFKS ikke anvendes rigtigt, eller hvor systemet først lige er blevet indført, er forbundet med større risiko, fordi kontrolsystemerne er mindre effektive (dette vedrører Grækenland og de nye medlemsstater, som Retten reviderede). Hertil kommer, at resultaterne af IFKS-inspektionerne ikke i tilstrækkelig grad efterprøves og valideres af et uafhængigt organ, og at EU normalt ikke kontrollerer ansøgningerne om støtte på stedet. Godkendelsessystemerne og kontrollen af landbrugsstøtte, som ikke er omfattet af IFKS, og som foretages efter, at udbetalingen har fundet sted, giver ikke rimelig sikkerhed for, at fællesskabslovgivningen er overholdt. Retten konkluderer, at fejl stadig indvirker væsentligt på landbrugsudgifterne taget under et. Med hensyn til EU-10 landene, der kom ind i EU 1. maj 2004, henvises specielt til kapitel 5.12-5.20, der indeholder en vurdering af IFKS i de nye medlemslande. Det ses, at IFKS endnu ikke er tilstrækkeligt indført i de undersøgte lande.

- b) For strukturforanstalningernes vedkommende konstaterede Retten igen, at Kommissionen ikke fører et effektivt tilsyn med, at medlemsstaternes kontrol sikrer, at der ikke godtgøres udgifter, som er ansat for højt, eller som ikke er støtteberettigende. For begge programmeringsperioders vedkommende (1994-1999 og 2000-2006) konstaterede Retten, at udgifterne ikke var fri for væsentlige uregelmæssigheder. Nogle af programmerne for perioden 1994-1999 var blevet afsluttet uden gyldigt grundlag.
- c) For de interne politikkers vedkommende viste Rettens revision, at der på trods af de fremskridt, der er gjort på nogle områder, er svagheder i overvågnings- og kontrolsystemerne, som har resulteret i en væsentlig fejlfrekvens i betalingerne til modtagerne. Fejlene skyldes hovedsagelig det komplicerede system for godtgørelse af omkostninger og de uklare procedurer og instrukser for de forskellige programmer.
- d) For så vidt angår foranstalningerne udadtil har forbedringerne af Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer endnu ikke haft nogen effekt i de organisationer, som gennemfører aktionerne. Her er der stadig er en væsentlig fejlfrekvens, som kan forklares med, at der ikke er anlagt en samlet strategi for overvågning, kontrol og revision af disse organisationer.

13. Rettens forbehold, hvad angår de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, omfatter således de fire største udgiftsområder, for hvilke der ligeledes blev taget forbehold i årsberetningen for 2004.

Kommissionens interne kontrol

14. Årsberetningens kapitel 2 vedrører Kommissionens interne kontrol. Retten konstaterede en fortsat forbedring af Kommissionens interne kontrolsystem i regnskabsåret 2005, hvor der tillige blev fremsat et forslag til ændring af finansforordningen med henblik på at forenkle og forbedre procedurerne. På flere områder var der imidlertid væsentlige systemsvagheder, som ikke var blevet taget i betragtning i Generaldirektørernes erklæringer. Derfor anbefaler Retten bl.a., at overvågnings- og kontrolsystemerne forbedres yderligere, og at retningslinierne for de årlige aktivitetsrapporter følges fuldt ud. For så vidt angår de interne kontrolstandarder var 95 pct. af basiskravene opfyldt, og Retten anbefaler i den forbindelse, at

Kommissionen analyserer effekten af de interne kontrolstandarder samt udvikler specifikke indikatorer for de centrale kontroller.

15. Som led i arbejdet med at forbedre grundlaget for revisionen og Fællesskabets kontrolsystemer udstedte Revisionsretten den 30. april 2004 udtalelsen om "Single audit" (og et forslag til en struktur for intern kontrol i Fællesskabet). Efter overvejelser og høring om disse spørgsmål udsendte Kommissionen i januar 2006 en meddelelse, hvori den redegør for sin handlingsplan for en integreret struktur for intern kontrol. Handlingsplanen er bl.a. baseret på resultaterne af den vurdering af mangler ("gap assessment"), som tjenestegrenene foretog i 2005 for alle former for forvaltning. Det er Kommissionens mål at sikre en effektiv og produktiv intern kontrol af EUs midler. Retten hilser dette tiltag velkommen og vil evaluere resultaterne af handlingsplanen, når de relevante foranstaltninger er gennemført, og det er muligt at vurdere deres effekt.

Budgetforvaltningen

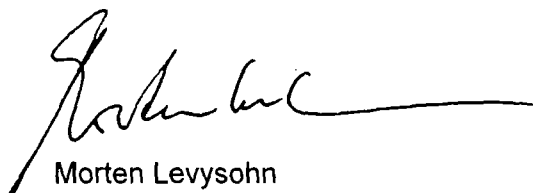
16. I 2005 var budgetoverskuddet 2,4 milliarder euro. Udnyttelsesgraden for 2005-budgettet var, 99 pct. for forpligtelser og 96 pct. for betalinger, hvilket næsten svarer til niveauet for 2004. På trods af den høje udnyttelsesgrad steg de uindfriede budgetmæssige forpligtelser imidlertid med 8 pct. Den kumulerede effekt af underudnyttelsen i tidligere år nåede således op på 119 milliarder euro. Retten konkluderer bl.a., at den høje udnyttelsesgrad for strukturfondene (som tegner sig for størstedelen af de opdeltede udgifter og de uindfriede forpligtelser) skal blive endnu højere, hvis støttemodtagerne skal indgå udgiftsforpligtelserne inden for den frist (udgangen af 2008), der er fastsat for 2000-2006-programmerne. Det vil blive vanskeligt, eftersom fristen for fremsendelse af programmer snart udløber, og der er derfor en risiko for, at afslutningen af de nuværende programmer vil forsinke iværksættelsen og gennemførelsen af programmerne for perioden 2007-2013, sådan som det er sket tidligere.

17. Kapitel 10 vedrører EU-institutionernes og -organernes administrationsudgifter. Dette udgiftsområde omfatter driftsbevillinger, der forvaltes direkte af hver institution. Udgifterne beløb sig i 2005 til 6 191 millioner euro. Kapitel 10 er opdelt i to afsnit om henholdsvis "specifik vurdering - DAS revision", der omhandler generelle forhold af betydning for den overordnede erklæring vedrørende administrative udgifter, og "specifikke bemærkninger", om forhold, der vedrører de enkelte institutioner.

18. I årsberetningen omtales Danmark kritisk i to tilfælde. Under den fælles landbrugspolitik, i kapitel 5, omtales Danmark i paragraf 5.35 a) og d), der omhandler svagheder i relation til fysiske kontroller og ombytningskontroller i forbindelse med eksportrestitutioner. Desuden bemærkes det i kapitel 6 om strukturforanstaltninger, paragraf 6.28, at støttemodtagende landbrugerne i Danmark blev mangelfuldt informeret om EU's medfinansiering af støtten og de deraf følgende særlige regler for støtteberettigelse. Derudover omtales Danmark i en række tabeller, ligesom det flere steder er anført, at der har været revisionsbesøg i Danmark.

19. Årsberetningen skal nu behandles i Europa-Parlamentet, der efter indstilling fra Rådet, tager stilling til dechargespørgsmålet, jf. art 276 i Traktaten om Oprettelsen af Det Europæiske Fællesskab.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Morten Levysohn', with a long horizontal flourish extending to the right.

Morten Levysohn

Oversigt over de særberetninger der er omtalt i årsberetningen for 2005

Den fælles landbrugspolitik		
Særberetning nr. 7/2006	Om investeringer i udvikling af landdistrikterne: Tages der med disse investeringer effektivt fat på landdistrikternes problemer?	EU's bidrag til udvikling af landdistrikterne i perioden 2000-2006 er på over 60 milliarder euro. Retten undersøgte, i hvilket omfang investeringerne i udvikling af landdistrikterne effektivt bidrager til løsningen af landdistrikternes problemer. Revisionen viste, at forordningen om udvikling af landdistrikterne er fleksibel (bredt formulerede mål, ingen prioriteringer), og at der er ikke en klar strategi i de nationale programmer. Der er ikke fastsat effektive støttebetingelser og udvælgelses-procedurer, og derfor kanaliseres de finansielle midler ikke ud til de geografiske områder og de støttemodtagere, der har størst behov for dem. En væsentlig del af støtten er ydet til områder, der ikke har landlig karakter. Kontrol- og evalueringssystemet gav ikke tilstrækkelige og pålidelige oplysninger om, hvad der var finansieret, og hvad der var opnået. Retten anbefaler bl.a., at Kommissionen samarbejder med medlemsstaterne om at gøre politikken mere effektiv og rettet mod de områder, som har de største behov.
Særberetning nr. 8/2006	En dyrkning af succes? Effektiviteten af Den Europæiske Unions støtte til driftsprogrammer til fordel for producenter af frugt og grøntsager	Siden 1996 har EU ydet støtte til frugt- og grøntsagsproducenterne med henblik på at forbedre produkternes kvalitet, reducere produktionsomkostningerne og fremme miljøvenlige produktionsmetoder. I 2004 beløb støtten sig til 500 millioner euro. Retten konkluderer bl.a., at Kommissionen kontrollerer, at drifts-programmernes udgifter er støtteberettigede, men ikke undersøger, om medlemsstaternes procedurer for godkendelse af driftsprogrammer sikrer, at foranstaltningerne vil være effektive. Det giver desuden anledning til usikkerhed, at kriterierne for udgifternes støtteberettigelse ikke er klare. Driftsprogrammerne har alt i alt bidraget til at opfylde målene i Rådets forordning, men Retten anbefaler bl.a., at Kommissionen overvejer, om den med fordel kunne forenkle ordningen, reducere omkostningerne og gøre støtten mere effektiv.
Strukturforanstaltninger		
Særberetning nr. 1/2006	Den Europæiske Socialfonds bidrag til bekæmpelse af skolefrafald	Retten undersøgte i 6 medlemsstater aktionerne til bekæmpelse af skolefrafald, medfinansieres af Den Europæiske Socialfond (ESF). Revisionen viste, at det er nødvendigt, at Kommissionen udnytter de modtagne forvaltningsoplysninger bedre, så det sikres, at ESF-midlerne bruges i overensstemmelse med principperne om effektivitet, produktivitet og sparsommelighed. Hvad angår medlemsstaternes beslutningstagning viste undersøgelsen, at aktiviteterne til bekæmpelse af skolefrafald ikke altid blev iværksat på grundlag af en tilstrækkelig analyse af de konkrete problemer eller en klar definition af de

		<p>ønskede resultater. Medlemsstaterne anvender forskellige definitioner af skolefrafald, hvilket har gjort det sværere at målrette indsatsen til bestemte geografiske områder samt måle initiativernes effekt. Retten anbefaler bl.a., at Kommissionen forbedrer vejledningen til medlemsstaterne og kontrollerer, at disses forvaltningssystemer følger principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet.</p>
<p>Særberetning nr. 10/2006</p>	<p>Efterfølgende evalueringer af mål 1- og mål 3-programmer</p>	<p>Efterfølgende evaluering udgør et vigtigt element i forvaltningen af strukturfondene og skal bl.a. sikre, at erfaringer fra én programmeringsperiode udnyttes, så fremtidige strukturfondsmidler bruges på en mere effektiv måde. Rettens revision vedrørte de efterfølgende evalueringer, som Kommissionen udførte i forbindelse med strukturfondsinterventioner i programmeringsperioden 1994-1999, hvor der blev investeret over 245 milliarder euro. Målet for revisionen var at undersøge, om evalueringerne gav tilstrækkelige vurderinger af interventionernes virkninger, og om denne analyse har ført til nyttige anbefalinger, der kan forbedre programmerne for de efterfølgende perioder. Retten konstaterede ved sin revision en række væsentlige mangler ved evalueringsmetoden og ved kvaliteten af de foretagne evalueringer. Retten konkluderer, at det er vigtigt at styrke evalueringsprocessen, og at Kommissionen navnlig bør indføre bedre kvalitetskontrolprocedurer og anvende dem effektivt.</p>
<p>Administrative udgifter</p>		
<p>Særberetning nr. 9/2006</p>	<p>Kommissionens, Rådets og Rådets udgifter til oversættelse</p>	<p>EU-institutionerne har 21 officielle sprog og arbejdssprog, og hver institution har sin egen oversættelsesafdeling. Retten har beregnet at det årligt (2005) koster 128 millioner euro i Parlamentet, 126 millioner euro i Rådet og 257 millioner euro i Kommissionen, i alt 511 millioner euro. De tre reviderede oversættelsesafdelinger leverer stort set oversættelserne til EU-15-sprogene til tiden, og de er stort set af den fornødne kvalitet, men i 2004 var der væsentlige problemer for EU-10-sprogene. I 2003 var den gennemsnitlige udgift pr. side 150 euro i Parlamentet og Kommissionen og 254 euro i Rådet. I 2005 steg den gennemsnitlige udgift pr. side til 194 euro i Kommissionen og til 276 euro i Rådet, mens den faldt til 119 euro i Parlamentet. Det er lykkedes Kommissionen og Rådet at reducere efterspørgslen efter oversættelser til EU-15-sprogene, men det har også medført overkapacitet og en produktivitet under gennemsnittet. Retten konstaterede imidlertid, at produktiviteten og outsourcing-procenterne varierede væsentligt fra sprogene til sprogene i de forskellige institutioner. Tilpasningen af arbejdsstyrken er et centralt punkt. Oversættelsesafdelingerne udarbejder imidlertid ikke fyldestgørende ledelsesinformationer,</p>

		<p>såsom statistikker over det faktiske tidsforbrug på oversættelse og revision, detaljerede produktivitetstal, outsourcing-tal mv., der gør det muligt at følge op på udgifterne til oversættelse. Der udarbejdes ikke prognoser over arbejdsomkostningen (planlægning). Det gør det vanskeligere for institutionerne at udnytte den kapacitet, de andre institutioner midlertidigt kan stille til rådighed, fuldt ud. I 2005 sendte Parlamentet og Kommissionens generaldirektorer et stort antal sider til freelanceoversættelse, som kunne have været oversat internt af en anden institution. Retten skønner således, at udgifter på i alt ca. 11 millioner euro til freelanceoversættere kunne have været undgået, hvis der havde været et tættere interinstitutionelt samarbejde. De reviderede oversættelses tjenester har avancerede it-redskaber, men de anvendes ikke systematisk.</p>
<p>Foranstaltninger udladfil</p>		
<p>Særberetning nr. 2/2006</p>	<p>Resultaterne af de projekter, der finansieres under Tacis i den Russiske Føderation</p>	<p>Under Tacis-programmet har Den Europæiske Union i perioden 1991-2006 ydet over 7 milliarder euro i faglig bistand til Samfundet af Uafhængige Stater med den Russiske Føderation som den største støttemodtager. Målet for Rettens revision var at undersøge, om de Tacis-projekter, Kommissionen havde forvaltet i Den Russiske Føderation, havde været effektive. Rettens generelle konklusion var, at effektiviteten af de anvendte Tacis-midler var meget lav. Retten anbefalede bl.a., at Kommissionen baserer al planlægning af programmer for bistand til tredjelande på en dialog med modtagerne, og at der kun ydes støtte til projekter med klare mål og en realistisk potentiale for bæredygtighed. Under revisionen samarbejdede Retten med Den Russiske Føderations overordnede revisionsorgan om metodik. De russiske revisorer gennemførte en parallel revision, hvor de undersøgte, hvordan de russiske myndigheder havde anvendt Tacis-midlerne.</p>
<p>Særberetning nr. 3/2006</p>	<p>Europa-Kommissionens humanitære bistand efter tsunamien</p>	<p>Efter tsunamien den 26. december 2004 ydede Kommissionen 123 millioner euro i humanitær bistand. Retten undersøgte, om Kommissionen reagerede tilstrækkeligt hurtigt efter tsunamien, om de ydede midler var berettigede, og om aktionerne var koordineret med de aktioner, der blev gennemført af andre aktører. Retten konstaterede, at Kommissionens procedurer gjorde det muligt at gribe hurtigt ind efter tsunamien, og at koordineringen af bistanden generelt var god. Den høje støtte gjorde det muligt for Kommissionen at sikre dækning i overgangsfasen mellem nødhjælp og rehabilitering, der blev længere end forventet, og at iværksætte aktioner af høj kvalitet og finansiere rehabiliteringsprojekter med fokus på udvikling. I nogle tilfælde nåede projekterne imidlertid ikke ud til så mange støttemodtagere som planlagt, primært fordi behovene var</p>

Særberetning nr. 4/2006	Phare-investeringsprojektet i Bulgarien og Rumænien	<p>overvurderet i behovsanalyserne.</p> <p>Phare-programmet vedrører finansiel bistand til investeringer og institutionel opbygning som led i Unionens førtiltrædelsesstrategi. Støtten udgjorde i årene 2000-2004 511 millioner euro til Bulgarien og 1 400 millioner euro til Rumænien. Retten konkluderede bl.a., at for over halvdelen af de reviderede investeringsprojekter blev støtten ikke, eller kun til dels, anvendt til de tilsigtede formål, og output og resultater var meget bagud i forhold til de opstillede tidsplaner. Disse mangler skyldtes, at den administrative kapacitet i de to lande fortsat var svag, og at der ikke var nationale ressourcer nok. Retten kritiserer bl.a., at Kommissionen overvurderede forvaltningskapaciteten hos de offentlige myndigheder og i mange tilfælde indgik aftaler med overambitiøse mål og tidsfrister. Det blev ikke tilstrækkeligt overvåget, at principperne om bæredygtighed og samfinansiering blev fulgt, ligesom der ikke blev taget den fornødne hensyn til kravet om, at projekter der finansieres med Phare-midlerne bør have en katalysatoreffekt samt medføre værditilvækst.</p>
Særberetning nr. 5/2006	MEDA-programmet	<p>I perioden 1995-2006 er der afsat mere end 8 000 millioner euro til gennemførelsen af MEDA-programmet, der er EF's vigtigste finansielle instrument til realisering af Euro-Middelhavspartnerskabet. Revisionen har særlig haft fokus på Egypten, Jordan og Marokko, hvor Retten har undersøgt, om programmet bidrager til økonomiske reformer og social udvikling i partnerlandene, og om Kommissionen forvalter det hensigtsmæssigt. Kommissionens forvaltning af programmet er blevet klart bedre og kan nu betragtes som tilfredsstillende. Konkrete resultater af programmet er begrænsede.</p>
Særberetning nr. 6/2006	Miljøaspektet i Kommissionens udviklingssamarbejde	<p>I 2001 udarbejdede Kommissionen en strategi om, at miljøhensyn skal integreres i samarbejdet med partnerlandene. Det er imidlertid ikke fastlagt i strategien, hvordan finansieringen af programmer og projekter på miljø- og naturressourceområdet skal gennemføres. Revisionen viste, at de systemer, der anvendes til rapportering, overvågning og evaluering af miljøaspektet i Kommissionens udviklingssamarbejde, bør styrkes yderligere, så det bliver nemmere at vurdere Kommissionens resultater på dette område. Næsten alle de undersøgte miljøprojekter var relevante i forhold til modtagerlandets behov, og i mange tilfælde svarede de også til de overordnede bevaringsbehov. Imidlertid har resultaterne i mange tilfælde ikke opfyldt målene, hvilket til dels skyldes de vanskelige betingelser for gennemførelsen af miljøprojekter.</p>